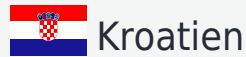

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Småkrav](#) > Croatia

Småkrav

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Kroatien findes reglerne om småkrav i artikel 457-467 i den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 og 155/23, herefter: ZPP), mens den europæiske småkravsprocedure ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (herefter: forordning nr. 861/2007) er reguleret af bestemmelserne i artikel 507.o-507.ž i ZPP.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Krav, hvor genstanden for kravet er penge, der ikke overstiger et beløb på 1 320,00 EUR, betragtes som småkrav.

I handelsretterne (*trgovački sudovi*) behandles sagerne efter småkravsproceduren, hvis kravet ikke overstiger 6 630,00 EUR.

Krav, hvor genstanden for kravet ikke er penge, betragtes også som småkrav, hvis fordringshaveren i sin anmodning har anført, at vedkommende indvilliger i at modtage et bestemt pengebeløb, dog højst 1 320,00 EUR, til dækning af sit krav.

Småkravsproceduren omfatter også krav, hvor genstanden for kravet ikke er penge, men levering af løsøre, hvis værdi ifølge sagsøgeren ikke overstiger 1 320,00 EUR.

De gældende bestemmelser i forordning nr. 861/2007 finder anvendelse i europæiske småkravssager, hvis kravets størrelse ikke overstiger 2 000 EUR på det tidspunkt, hvor den kompetente retsinde modtager anmodningsformularen, ekskl. alle renter, omkostninger og gebyrer.

Småkravsproceduren har også til formål at anfægte et betalingspåkrav, hvis det omtvistede beløb ikke overstiger 1 320,00 EUR.

Ved småkravsproceduren skal sagen i første instans afsluttes inden for en rimelig frist, under alle omstændigheder senest et år efter indgivelsen af anmodningen.

1.2 Anvendelse af proceduren

Småkravssager behandles ved en lokal domstol eller en handelsret efter reglerne om saglig kompetence i artikel 34 og 34.b i ZPP. Småkravsproceduren indledes ved at indgive en anmodning til den kompetente ret eller ved at indgive en anmodning om fuldbyrdelse til en notar på grundlag af et officielt bekræftet dokument i tilfælde, hvor en indsigelse mod et fuldbyrdelsesgrundlag, der er fundet antageligt, er blevet fremsat inden for de lovbestemte frister.

1.3 Blanketter

Formularer, andre anmodninger eller erklæringer indgives i form af et processkrift pr fax eller e-mail og anvendes kun i forbindelse med europæiske småkravsprocedurer efter forordning (EF) nr. 861/2007.

Der findes desuden ingen andre standardformularer til brug for indledning af småkravsproceduren.

1.4 Retlig bistand

ZPP indeholder ingen særlige bestemmelser om retshjælp i småkravssager. En sagsøger kan være repræsenteret af en advokat i forbindelse med en sådan sag.

Hvis betingelserne i lov om gratis retshjælp (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Republikken Kroatiens statstidende, nr. 143/13 og nr. 98/19) er opfyldt, kan parterne opnå gratis retshjælp.

Yderligere oplysninger om systemet for gratis retshjælp i Republikken Kroatien findes på:

<https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Regler for bevisoptagelse

I småkravssager skal parterne redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som deres krav er støttet på, senest når de anlægger sagen eller indgiver deres svarskrift, og skal fremlægge alle nødvendige bevismidler til at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

I småkravssager, hvor der er gjort indsigelse mod et betalingspåkrav, skal sagsøgeren - i et processkrift, der skal indgives til retten senest 15 dage regnet fra modtagelsen af kendelsen om, at betalingspåkravet annulleres, - redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som kravet er støttet på, og fremlægge den relevante dokumentation med henblik på at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

I småkravssager, hvor der er gjort indsigelse mod et betalingspåkrav, skal sagsøgte senest 15 dage efter modtagelsen af sagsøgerens processkrift, hvori sidstnævnte har redegjort for alle de faktiske omstændigheder, som kravet er støttet på, og har fremlagt den relevante dokumentation, redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som taler til hans fordel, og fremlægge den relevante dokumentation med henblik på at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

På det indledende retsmøde kan parterne fremføre nye faktiske omstændigheder og fremlægge ny dokumentation på den betingelse, at de ikke har haft mulighed for at gøre det som led i ovennævnte processkrifter.

Retten vil se bort fra nye faktiske omstændigheder og beviser, der fremlægges af parterne ved det forberedende retsmøde i strid med ovennævnte bestemmelse.

De almindelige bestemmelser i ZPP gælder for bevisfremlæggelse. I småkravssager kan beviserne derfor antage form af en undersøgelse, skriftlige indlæg, vidneforklaringer, sagkyndige erklæringer og udtalelser samt erklæringer fra parterne, idet retten tager stilling til, hvilke beviser, der skal lægges til grund for sagens afgørelse.

Yderligere oplysninger om beviser og fremlæggelse af beviser findes på siden om fremlæggelse af beviser for Republikken Kroatien på følgende adresse: [Izvođenje dokaza - Republika Hrvatska](#).

1.6 Skriftlig procedure

Småkravssager behandles skriftligt.

I småkravssager fastsætter retten en dato for retsmødet, hvis den finder, at et retsmøde er nødvendigt med henblik på fremlæggelse af beviser, eller hvis en af parterne med velfunderede argumenter foreslår, at der afholdes et retsmøde. Retten afviser et sådant forslag, hvis den i lyset af sagens omstændigheder finder, at der kan føres en retfærdig sag, uden at det er nødvendigt at afholde et retsmøde. Denne afvisning kan ikke appelleres.

1.7 Dommens indhold

Da der ikke findes særlige bestemmelser om indholdet af domme i småkravssager, finder de almindelige bestemmelser i ZPP anvendelse, nemlig artikel 338, som bestemmer, at en skriftlige dom er sammensat af en indledning, en domskonklusion og en række præmisser.

Dommens indledning består af: en angivelse af, at dommen afsiges på vegne af Republikken Kroatien, rettens betegnelse, en angivelse af dommerens for- og efternavn eller af retsformandens for- og efternavn, hvis flere dommere medvirker, den refererende dommers for- og efternavn, og de øvrige dommeres for- og efternavn, parternes eller deres repræsentanters personnummer, bopæl eller hjemsted, sagsnummeret, datoen for retsforhandlingernes afslutning samt datoen for dommens afsigelse.

Dommens konklusion indeholder rettens afgørelse om enten at give sagsøgeren medhold i sin påstand eller at frifinde sagsøgte, rettens afgørelser af parternes eventuelle begæringer samt en fastsættelse af kravets størrelse, såfremt sagsøgeren får medhold i sagen, jf. artikel 333 i ZPP.

I præmisserne redegør retten kort for parternes påstande, sagens faktiske omstændigheder og den dokumentation, som parterne har fremlagt i sagen. Retten vil navnlig angive de faktiske omstændigheder, som den anser for bevist, og nærmere redegøre for, hvilke beviser, den har lagt til grund for afgørelsen. Retten anfører specifikt, hvilke materielle bestemmelser den har anvendt ved sagens afgørelse, og angiver om nødvendigt sin stillingtagen til parternes standpunkter for så vidt angår sagens retsgrundlag, og til eventuelle begæringer eller indsigelser, som den ikke har begrundet i de kendelser, den har afsagt som led i sagen.

Præmisserne for en udeblivelsesdom, en dom støttet på anerkendelse af et krav eller en dom, der er afsagt efter, at sagsøgeren har frafaldet kravet, skal kun indeholde en begrundelse for disse domme.

1.8 Refusion af udgifter

Fordelingen af sagsomkostningerne i småkravssager afgøres efter de almindelige regler i ZPP, idet det præciseres, at den, der taber en sag i sin helhed, er forpligtet til at godtgøre modpartens og dennes rettergangsfuldmægtiges omkostninger.

Hvis parterne kun har opnået delvist medhold i sagen, vil retten i første omgang fastlægge omfanget af parternes medhold og derefter trække den tabende parts procentvise andel fra den vindende parts procentvise andel og derefter beregne størrelsen af den enkelte omkostning og den vindende parts samlede omkostninger, der var nødvendige for den korrekte sagsbehandling, og dermed beregne den del af disse omkostninger, der skal godtgøres til denne part, svarende til den resterende procentvise andel efter ovennævnte beregning af omfanget af hver parts medhold. Retten vil ved afgørelsen af spørgsmålet tage hensyn til, om sagsøgeren har fået medhold i sin principale påstand eller sine subsidiære påstande, idet den også lægger vægt på, hvilke af parternes anbringender den har lagt til grund for afgørelsen.

Retten kan dog altid bestemme, at en af parterne skal godtgøre modparten bestemte omkostninger i medfør af artikel 156, stk. 1, i ZPP, idet det fremgår af denne bestemmelse, at en part - uanset sagens udfald - skal godtgøre modparten de omkostninger, som han eller hun har måttet afholde som følge af omstændigheder, der må tilregnes førstnævnte.

Hvis parterne begge har opnået delvis medhold i sagen, kan retten bestemme, at hver part bærer sine egne omkostninger, jf. artikel 156, stk. 1, i ZPP.

Retten kan bestemme, at en part skal godtgøre modparten alle de omkostninger, som vedkommende og dennes rettergangsfuldmægtige har afholdt, hvis førstnævnte kun har fået medhold i en ubetydelig del af sin påstand, og han ikke selv har haft nogen omkostninger af betydning.

Den pågældende skal desuden - uanset sagens udfald - godtgøre modparten de omkostninger, som han eller hun har måttet afholde som følge af omstændigheder, som han bærer ansvaret for.

1.9 Klagemulighed

I en småkravsprocedure er det kun muligt at appellere den afgørelse, hvorved sagen afsluttes.

Den eneste mulighed for at anfægte andre kendelser, der kan anfægtes i henhold til ZPP's bestemmelser, er at appellere den afgørelse, hvorved sagen afsluttes.

De almindelige bestemmelser i ZPP gælder for iværksættelse af appel i alle andre henseender. Parterne kan ved småkravsprocedurer følgelig appellere domme og kendelser inden for en frist på 15 dage regnet fra datoen for meddelelsen om forkyndelse af dommen eller kendelsen.

En dom eller kendelse, hvorved småkravssagen afsluttes, kan kun appelleres under påberåbelse af, at der foreligger en urigtig retsanvendelse eller en væsentlig tilsidesættelse af de processuelle regler i artikel 354, stk. 2, i ZPP, bortset fra artikel 354, stk. 2, nr. 3, i ZPP.

■ Sidste opdatering: 30/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.